

1914. OKTÓBER 1.

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

LIII. ÉVF.

KÖZLÖNYE

19. FÜZET.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Szerkeszti:

BUND KÁROLY

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. ☉ Előfizetési díj egy évre 16 korona.

Az Orsz. Erd. Egyes. oly alapító tagjai, kik legalább 300 kor. alapítványt tettek, valamint a rendes tagok is 16 kor. évi tagsági díj fejében ingyen kapják. Azok az alapító tagok, kik 300 koronánál kevesebbet alapítottak, 6 kor. kedvezményes árért járathatják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapesten, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. em.

☛ A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közölhetnek. ☛

(Telefon: 37—22.)

Lászlóffy Gábor †

A súlyos megpróbáltatások egyik nehéz napján, f. é. szeptember hó 8-án vált meg tőlünk erdészeti közéletünk egyik közszeretettben álló kiválósága: *Lászlóffy Gábor* miniszteri tanácsos, a földmivelésügyi minisztérium erdőfelügyeleti osztályának főnöke. Őszinte megilletődéssel, igaz tiszteletből és szeretetből fakadó részvétellel állottuk körül jeles kartársunk ravatalát, aki nyílt, egyenes jellemével, barátságos modorával, rokonszenves megjelenésével és főként szíve jóságával mindnyájunk szívében régóta helyet biztosított magának.

Mint szakember működésének súlypontja arra az időre esik, amidőn a pozsonyi kir. erdőfelügyelőség élén állva, ritkán észlelhető tapintattal tudta kerületében, amelyben igen sok a szabadrendelkezős magánbirtok, a törvény követelményeit érvényre juttatni. Ott szerzett elvitathatlan

érdemei emelték utolsó diszes, de egyuttal felette felelőségteljes állására, amelynek terhei végre is aláásták szervezetét.

Már évek óta súlyos betegség gyötörte, amely utóbb annyira elhatalmasodott rajta, hogy néhány hónap óta kénytelen volt szeretett hivatalától is távol maradni. Ettől a perctől fogva majd mindig az elmulás gondolata kísért, s alig hogy megérte állami szolgálata 40-ik betöltött évének utolsó napját, néhány óra múlva sejtelme valóra vált.

Lászlóffy Gábor 1852-ben Nagybányán (Szatmár m.) született. A gimnáziumi érettségi vizsga letétele után erdészeti tanulmányait az 1871—1874. évek alatt Selmezbányán végezte el és az erdészeti államvizsgát 1876. év őszén tette le. Az erdészeti akadémia elvégzése után azonnal állami szolgálatba lépett s eleinte, mint erdőgyakornok Kolozsvárt a m. kir. jószágigazgatóságnál és annak kerületében, majd pedig, mint helyettes erdész a szászsebesi erdőhivatal kerületében szolgált.

Erdőfelügyelőségi szolgálatba 1880-ban lépett. Rövidesen (1884.) már mint vezető felügyelőt látjuk a pozsonyi erdőfelügyelőségi kerületben, hol két évtizedre kiterjedő munkálkodásával igen jelentős eredményeket ért el; kerületében mintaszerű rendet teremtett és szigorral párosult tapintatossággal a legkényesebb helyzetben is érvényt tudott szerezni az erdőtörvény rendelkezéseinek. A kerületében levő 23.000 kat. hold kopárterületnek mintegy felét még ottléte alatt teljes sikerrel beerdősítette. A Pozsonyban 1902. évben megtartott II. mezőgazdasági kiállításon, mint az erdészeti és vadászati csoport elnöke kiváló szervezőképességével tűnt ki. Ezen eredménydus működésének elismerésül tüntette ki a király 1902-ben a „Ferencz József-rend” lovagkeresztjével. Már 1903-ban a földmivelésügyi minisztérium erdőfelügyelőségi ügyosztályának élére került.

Új munkakörében sem lankadt buzgalma. Közismertté vált itt szívélyes bánásmódja, amelylyel minden alantasának szívéhez férközött, s amely tapintatos modorával úgy feljebbvalói, mint a nagyközönség körében az egész erdészet részére tisztelőket szerzett.

Már félig betegen érte Őfelsége újabb kegyének megnyilvánulása, amikor 1910-ben a miniszteri tanácsosi címet és jelleget, 1913-ban pedig a valóságos miniszteri tanácsosi rangot nyerte el.

Temetése f. évi szeptember 10-én a budai farkasréti temetőben szaktársainak őszinte részvéte mellett folyt le. Egyesületünk elnöksége koszorút helyeztetett a ravatalra és részvétiratot intézett a mélyen sujtott családhoz.

Lászlóffy Gábor emlékét mindig tisztelettel fogja őrizni a magyar erdészet. Nyugodjék békében!

Ujabb magaséptmények Boszniában és Herczegovinában.

Irtai: *Sztehlo Gyula* társulati főmérnök. a boszniai és hercegovinai országos kormány erdőgazdasági osztályának volt építőfőmérnöke.

Bosznia és Hercegovina okkupálása után az országos kormánynak akkori erdészeti osztálya (Forstdepartement) kénytelen volt a szükséges erdészeti magaséptmények létesítéséről is gondoskodni. Az akkor rendelkezésre álló anyagi és egyéb eszközkhöz képest azonban ezek az éptmények csak nagyon lassan és a viszonyoknak nem egészen megfelelőleg épülhettek s eleinte csak kisebb, kezdetlegesebb, mondhatni szükséglakásokról kellett az erdei személyzet részére gondoskodni.

Ez természetszerűleg a leggyorsabban akként történhetett, hogy már meglevő, belföldi építési mód szerint létesített épületeket vett meg a kormány és pedig lehetőleg olcsó áron.

Egy másik módja ezen épületek létesítésének az volt, hogy a kormány kisebb vállalkozók által olcsó erdészlakokat építtetett, amelyekért az illető vállalkozók azután a nekik megfelelő erdőrészekben tövön fát kaptak.

A harmadik mód az volt, hogy a kérdéses épületek legnagyobb részt robotmunkával lettek megépítve és így a kormánynak csak az anyagok beszerzéséért kellett készpénzt kiadni.

Az így létesített erdészeti épületek legnagyobb része természet-szerűleg már elhasználódott, vagy már dűledezőfélben van.